

Az EU által **2026. augusztus 12-től** hatályba lépő új (EU) 2025/40 **Csomagolási és Csomagolási Hulladék Szabályzat (PPWR)** révén a vállalkozásoknak minden iparágban fel kell készülniük a csomagolási szabványok és gyakorlatok jelentős változásaira. Ennek kapcsán szakcikkem második részében igyekszem kitérni arra, hogy kikre is vonatkoznak ezek a szabályok.

## **A csomagolás gyártójának meghatározása**

### Jogi rendelkezések:

A 3. cikk (1) bekezdésének 13. pontja szerint „*előállító*»: bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely csomagolást vagy csomagolt terméket állít elő; azonban:

*a a b) pontra is figyelemmel, amennyiben egy természetes vagy jogi személy csomagolást ) vagy csomagolt terméket a saját neve vagy védjegye alatt terveztet vagy gyártat – függetlenül attól, hogy a csomagoláson vagy a csomagolt terméken bármely egyéb védjegy is látható-e –, az »előállító« az említett természetes vagy jogi személy;*

*b amennyiben a csomagolást vagy a csomagolt terméket a saját neve vagy védjegye alatt ) terveztető vagy gyártató természetes vagy jogi személy a mikrovállalkozásnak a 2003/361/EK ajánlás 2025. február 11-én alkalmazandó változatában foglalt fogalom meghatározása alá tartozik, és azon természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a csomagolást a saját neve vagy védjegye alatt terveztető vagy gyártató természetes vagy jogi személy számára leszállítja, ugyanazon tagállamban található, az »előállító« a csomagolást leszállító természetes vagy jogi személy;”*

Az előállító az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely csomagolást vagy csomagolt terméket állít elő. Nem feltétlenül az a természetes vagy jogi személy, amely *fizikailag* előállítja a csomagolást. Két elemet kell figyelembe venni: 1. a csomagolás tervezésében vagy előállításában betöltött szerepre vonatkozó kritériumot és 2. a védjegyre vagy a márkaépítésre vonatkozó kritériumot. Ha a csomagoláson vagy a csomagolt terméken szerepel egy bizonyos név vagy védjegy, feltételezhető, hogy e név vagy védjegy jogosultja a 3. cikk (1) bekezdése 13. pontjának a) alpontja értelmében vett „előállító”, mivel a beszállítóival fennálló szerződéses jogviszonyban meghatározó befolyással rendelkezik, és így a csomagolás jellemzőit is meghatározhatja.

Az előállító fogalom meghatározásának megfogalmazása azt jelzi, hogy mindig csak egy előállító van a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendelet értelmében vett ellátási láncban.

A fogyasztói csomagolás (az eladáshelyi csomagolás kivételével<sup>(1)</sup>) vagy a gyűjtőcsomagolás<sup>(2)</sup> tekintetében általában az előállító az a gazdasági szereplő, amely a végső feldolgozási lépéseket (pl. vágás, töltés, lezárás) alkalmazza az átalakítást végző vállalatok (azaz a beszállítók) által szállított csomagolásra, és azt megtölti a termékével annak érdekében, hogy ezt követően a csomagolást vagy a csomagolt terméket forgalomba hozza az uniós piacon (3. cikk (1) bekezdésének 5–6. pontja). Más szóval, fogyasztói és gyűjtőcsomagolás esetén az előállító általában a töltő, aki gyakran a termék márkatulajdonosa is.

A szállítási csomagolás<sup>(3)</sup>, az eladáshelyi csomagolás (végső formájukban) és az elsődleges termelési csomagolás<sup>(4)</sup> tekintetében az előállító általában az a vállalat, amely a szállítási vagy eladáshelyi csomagolást előállítja, kivéve, ha az ilyen csomagolás felhasználója egyértelműen megjelöli az ilyen csomagolást, feltüntetve annak nevét vagy védjegyét (a 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának d) alpontja és (7) bekezdése). Ebben az esetben a felhasználó az előállító.

A 21. cikkben meghatározott feltételek mellett az importőrök és a forgalmazók e rendelet alkalmazásában előállítónak tekinthetők. Erre akkor kerül sor, ha a saját nevük vagy védjegyük alatt hoznak forgalomba csomagolást, vagy olyan módon módosítják a már forgalomba hozott csomagolást, amely befolyásolhatja az e rendelet vonatkozó követelményeinek való megfelelést.

A 15. cikk (1) bekezdésével összhangban „[a]z előállítók kizárólag az 5–12. cikkben vagy az 5–12. cikk alapján meghatározott követelményeknek megfelelő csomagolást hozhatnak forgalomba”. A **megfelelőségértékelési eljárást** (38. cikk) az előállító vagy a nevében eljáró más személy (pl. laboratórium vagy tanúsítási rendszer) végezheti el a 15. cikk (2) bekezdésével összhangban. Az **EU-megfelelőségi nyilatkozatot** (39. cikk) a beszállítók által a 16. cikk (1) bekezdése alapján szolgáltatott információk és dokumentáció alapján az előállítónak, vagy az előállító által a 17. cikk szerinti írásbeli megbízással kijelölt meghatalmazott képviselőnek kell elkészítenie. Ez azt jelenti, hogy az előállító az egyetlen olyan gazdasági szereplő, amely jogi felelősséget visel a csomagolás fenntarthatósági és

---

<sup>1</sup>() A 3. cikk (1) bekezdése 1. pontjának d) alpontja szerint az értékesítés helyén – a termék kiadásához – történő megtöltésre tervezett és szánt cikk, amelyre „eladáshelyi csomagolásként” is hivatkoznak.

<sup>2</sup>() A 3. cikk (1) bekezdésének 6. pontja szerint a „gyűjtőcsomagolás»: oly módon képzett csomagolás, hogy az meghatározott számú értékesítési egység egy csoportját alkotja az értékesítés helyén, függetlenül attól, hogy az értékesítési egységek ezen csoportját ilyen formában értékesítik-e a végfelhasználók részére, vagy a polcok feltöltésének megkönnyítésére szolgál-e az értékesítés helyén, vagy készlet-nyilvántartási vagy forgalmazási egység képzésére szolgál-e, és amelyet a termékről a termék tulajdonságainak megváltoztatása nélkül lehet eltávolítani”.

<sup>3</sup>() A 3. cikk (1) bekezdése 7. pontjának megfelelően a „szállítási csomagolás»: oly módon képzett csomagolás, hogy az megkönnyíti egy vagy több értékesítési egységnek vagy értékesítési egységek egy csoportjának a kezelését és szállítását annak érdekében, hogy megelőzze a termék kezelésből és szállításból keletkező károsodását, a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedési konténerek kivételével”.

<sup>4</sup>() A 3. cikk (1) bekezdése 4. pontjának megfelelően az „elsődleges termelés csomagolása»: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározottak szerinti elsődleges termelésből származó feldolgozatlan termékek csomagolásaként történő használatra tervezett és szánt cikk”.

címkézési követelményeknek való megfeleléséért, függetlenül attól, hogy ténylegesen ki készítette el az EU-megfelelőségi nyilatkozatot vagy annak részeit.

Ha azonban az a vállalat, amely a csomagolást vagy a csomagolt terméket a saját neve vagy védjegye alatt tervezeti vagy állíttatja elő, **mikrovállalkozás**, és a csomagolást szállító vállalat ugyanabban a tagállamban található, akkor a csomagolás szállítója az előállító (3. cikk (1) bekezdése 13. pontjának b) alpontja). Ez független attól, hogy ez utóbbi vállalat is mikrovállalkozás-e. Ha például a csomagolásra használt konténer előállítója mikrovállalkozás, a csomagolt termék előállítója azonban nem, a mentesség nem alkalmazandó. Ha a csomagolásra használt konténer előállítója nem mikrovállalkozás, míg a csomagolt termék gyártója az, a mentesség alkalmazandó, és a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendelet alkalmazásában a konténer előállítóját kell „előállítónak” tekinteni.

A 2003/361/EK ajánlás <sup>(5)</sup> szerint egy vállalat akkor minősül mikrovállalkozásnak, ha 10-nél kevesebb személyt foglalkoztat, és éves forgalma vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 2 millió EUR-t. Egy jogbérletbe vevő akkor tekinthető mikrovállalkozásnak, ha a jogbérletbe adó sem közvetlenül, sem közvetve nem birtokolja tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 25 %-át, és nem gyakorol ellenőrzést vagy meghatározó befolyást. Ha igen, akkor a vonatkozó küszöbértékeket a 2003/361/EK ajánlás 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírtak szerint a jogbérletbe adó megfelelő adatainak hozzáadásával kell kiszámítani.

Ha a csomagoláson **nem szerepel kereskedelmi név** vagy márkanév, akkor az „előállító” lehet a beszállító (azaz az a személy, aki a csomagolást ténylegesen előállítja) vagy az a személy, aki a csomagolt termékeket forgalomba hozza. A döntő kritérium az, hogy ki rendeli meg a csomagolást, és ki dönt a csomagolásra vonatkozó tervezési előírásokról.

Ugyanez a fent kifejtett megközelítés vonatkozik az **újrahasználható csomagolásra** is. A döntő kritérium az, hogy ki az a természetes vagy jogi személy, aki a csomagolást saját neve vagy védjegye alatt tervezeti vagy állíttatja elő. Hasznos azonban ezt tovább pontosítani azáltal, hogy az újrahasználati rendszerek kontextusába helyezzük a kérdést.

Ha a csomagolást a csomagolt termék előállítóinak egyedi követelményei szerint tervezik meg, és az a védjegyüket viseli, ez utóbbiak (azaz a felhasználók) az újrahasználható csomagolás „előállítói”. Ez különösen a nyílt láncú újrahasználati rendszerek esetében lesz így <sup>(6)</sup>.

Ha azonban egy vállalat, amely a saját neve és védjegye alatt tervezett és előállított újrahasználható csomagolással rendelkezik, mikrovállalkozás, és a csomagolást gyártó

---

<sup>5)</sup> A Bizottság ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (az értesítés a C(2003) 1422 dokumentummal történt) (*HL L 124., 2003.5.20., 36. o.*).

<sup>6)</sup> A VI. melléklet c) pontja szerint a „nyitott láncú rendszer” olyan újrahasználati rendszer, amelyben az újrahasználható csomagolás a rendszer nem meghatározott számú résztvevőjének körében forog, és a csomagolás tulajdonosa az újrahasználati folyamat egy vagy több pontján megváltozik.

vállalat ugyanabban a tagállamban található, akkor ez utóbbi vállalat az előállító. Ez független attól, hogy ez utóbbi vállalat is mikrovállalkozás-e.

Amennyiben az újrahasználató csomagolást az újrahasználati rendszer üzemeltetőjének egyedi követelményei szerint tervezik meg, és az a védjegyet viseli, az újrahasználati rendszer üzemeltetője az „előállító”. Ez különösen a zárt láncú újrahasználati rendszer esetében lesz így <sup>(7)</sup>. Ha az újrahasználató csomagoláson nem szerepel konkrét védjegy, a csomagolás előállítója az „előállító”, kivéve, ha a felhasználó (azaz az újrahasználati rendszer üzemeltetője) azonosítható az ilyen csomagolást és annak konkrét kialakítását megrendelő felhasználóként.

Sajnálatos módon a hazai piac esetében találkoztam olyan megfelelőségi nyilatkozatbekérésekkel, nyilatkozatbekérőkkel, akik a nem minősülnek a PPWR rendelet szerinti beszállítónak, vagy előállítónak. (pl. nagykereskedések, továbbforgalmazók, végfogyasztók )

Szeretném ismertetni, hogy kik is a rendelet szerinti gyártók, előállítók, beszállítók

#### Jogi rendelkezések:

A PPWR rendelet 3. cikk (1) bekezdésének 15. pontja szerint a „gyártó»: bármely előállító, importőr vagy forgalmazó, akire vagy amelyre – az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül, ideértve a távollevők között kötött szerződéseket is – a következők valamelyike alkalmazható:

- a) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállam területéről és ugyanazon területen első alkalommal forgalmaz szállítási csomagolást, eladáshelyi csomagolást vagy elsődleges termelés csomagolását, akár egyszer használatos csomagolásként, akár újrahasználató csomagolásként; vagy
- b) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban letelepedett, és az említett tagállam területéről és ugyanazon területen első alkalommal forgalmaz az a) pontban említettektől eltérő csomagolásba csomagolt termékeket; vagy
- c) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban vagy harmadik országban letelepedett, és egy másik tagállam területén első alkalommal forgalmaz közvetlenül végfelhasználók számára szállítási csomagolást, eladáshelyi csomagolást vagy elsődleges termelés csomagolását, akár egyszer használatos csomagolásként, akár újrahasználató csomagolásként; vagy
- d) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban vagy harmadik országban letelepedett, és egy másik tagállam területén első alkalommal forgalmaz közvetlenül

---

<sup>7)</sup> A VI. melléklet b) pontja alapján a „zárt láncú rendszer” olyan újrahasználati rendszer, amelyben az újrahasználató csomagolást a rendszerüzemeltető vagy a rendszer résztvevőinek együttműködő csoportja forgatja, miközben a csomagolás tulajdonosa nem változik.

végfelhasználók számára a c) pontban említettektől eltérő csomagolásba csomagolt termékeket; vagy

e) az előállító, importőr vagy forgalmazó valamely tagállamban letelepedett, és csomagolt termékeket nem végfelhasználóként kicsomagol, kivéve, ha egy másik személy az a), a b), a c) vagy a d) pontban meghatározottak szerinti gyártó;”

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendelet különböző célokból határozza meg a gyártókat és az előállítókat. A gyártó felel a csomagolási hulladék gyűjtésével és hasznosításával kapcsolatos költségek megfizetéséért az adott tagállamban (45. cikk (1) bekezdés). E célból a gyártónak nyilvántartásba kell vetetnie magát és jelentést kell tennie a 44. cikkben meghatározott illetékes nemzeti hatóságoknak, továbbá meg kell fizetnie a kiterjesztett gyártói felelősségi díjat abban a tagállamban, ahol a csomagolás várhatóan hulladékká válik. Ha a díjakat egy tagállamban megfizetik, és ezt követően a forgalmazó a csomagolást első alkalommal bocsátja rendelkezésre egy másik tagállam területén, a díjakat vissza kell téríteni. Az előállítónak azonban biztosítania kell, hogy a csomagolás megfeleljen az 5–12. cikkben meghatározott fenntarthatósági és címkézési követelményeknek a 15. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint, mielőtt első alkalommal forgalmazná az uniós piacon. Az EU-ban csak egy előállító lehet (lásd a fenti 3. szakaszt).

*Az előállítók és a gyártók csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendeletben betöltött különböző szerepének áttekintése*

|                     | <b>Előállító</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | <b>Gyártó</b>                                                                                                                                                                                                                   |
|---------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Meghatározás</b> | A csomagolás vagy a csomagolt termék előállítója. A fentiek szerint nem a csomagolást gyártó személy, hanem az, aki „[megrendeli] a csomagolást, és [aki] dönt a csomagolásra vonatkozó tervezési előírásokról”.<br><br>Mentesség a márkatulajdonosoknak, amennyiben mikrovállalkozásról van szó, <u>és a csomagolást leszállító személy ugyanabban a tagállamban található.</u> | Minden olyan előállító, importőr vagy forgalmazó, amely a csomagolást vagy a csomagolt termékeket első alkalommal forgalmazza abban a tagállamban, ahol jelen van, vagy közvetlenül egy másik tagállam végfelhasználói számára. |
| <b>Mennyiség</b>    | Egy gazdasági szereplő az egész EU-ban.                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                          | Az a gazdasági szereplő, amely első alkalommal forgalmaz csomagolást annak a tagállamnak a területén, ahol a csomagolás várhatóan hulladékká válik.                                                                             |

|                |                                                                                             |                                                                                                         |
|----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Funkció</b> | Biztosítja, hogy a csomagolás megfeleljen a fenntarthatósági és címkézési követelményeknek. | Finanszírozza a hulladékgazdálkodást abban a tagállamban, ahol a csomagolás várhatóan hulladékká válik. |
|----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|

A „gyártó”: az értékesítési és ellátási láncban részt vevő, támogatásra jogosult vállalat, amely egy tagállamban felelős a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítéséért (45. cikk).

A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendelet célja, hogy csomagolásonként egyértelműen meghatározzon egy gyártót, függetlenül attól, hogy üres csomagolásról, például szállítási és eladáshelyi csomagolásról van-e szó, vagy olyan helyzetekről, amikor a terméket tartalmazó csomagolást forgalmazzák, ami a fogyasztói és gyűjtőcsomagolások esetében áll fenn.

Annak meghatározásához, hogy mely tagállamban alkalmazandók a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek, ellenőrizni kell, hogy a csomagolást hol forgalmazzák először valamely tagállam területén. A gyakorlatban ez általában az a hely, ahol a csomagolást megtöltik.

A gyártó fogalom meghatározása arra törekszik, hogy azonosítsa a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségekért felelős gazdasági szereplőt, függetlenül attól, hogy ő-e az előállító, az importőr vagy a forgalmazó abban a tagállamban, ahol a csomagolt terméket fogyasztás céljából forgalmazzák, és ahol ezáltal várhatóan hulladékká válik. Következésképpen előfordulhat, hogy az előállító és a gyártó nem mindig ugyanaz a gazdasági szereplő, és a csomagolás gyártója 1. a forgalmazott csomagolás típusától függ, 2. attól, hogy ugyanabban a tagállamban van-e, mint ahol a csomagolást gyártották, és 3. attól, hogy a csomagolt terméket a végfelhasználónak értékesítik-e vagy továbbértékesítik.

Ha a csomagolást vagy a csomagolt termékeket az EU-n kívülre exportálják, ahol várhatóan hulladékká válnak, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló rendelet szerinti kiterjesztett gyártói kötelezettségek a továbbiakban nem vonatkoznak a gyártóra.

A csomagolás gyakran egy hosszú ellátási és forgalmazási lánc része, amelyben többször is forgalmazzák. Függetlenül attól, hogy a csomagolást ugyanabban a tagállamban forgalmazzák-e tovább, vagy a gazdasági szereplő méretétől, a gyártó az a gazdasági szereplő, amely a csomagolást a tagállamban első alkalommal forgalmazza. A forgalmazás magában foglal minden olyan forgalmazásra, fogyasztásra vagy felhasználásra irányuló ajánlatot, amely csomagolás vagy csomagolt termékek tényleges rendelkezésre bocsátását eredményezheti. Online értékesítés esetén a terméknek közvetlenül a végfelhasználó számára történő kínálása a végfelhasználó tagállamában történő forgalmazásnak minősül.

A **szállítási csomagolások gyártóinak** azonosítása érdekében figyelembe kell venni a gyártó fogalom meghatározását és a következő tényezőket:

1. Készen áll-e a termék csomagolási funkció ellátására? A szállítási csomagolás gyakran több összetevőből vagy kiegészítő elemből áll, amelyek önmagukban nem töltenek be csomagolási funkciót. Ezért ha a csomagolás csak más összetevők hozzáadása után áll készen csomagolási funkció betöltésére, az összeszerelő az előállító és az első potenciális gyártó.
2. Ki a szállítási csomagolás előállítója? A fogyasztói csomagolással és a gyűjtőcsomagolással ellentétben az üres csomagolás esetében azonosítani kell a szállítási csomagolás gyártóját, mivel gyakran az üres csomagolást forgalmazzák először. Ha azonban a szállítási csomagolás nevet vagy védjegyet visel, a gyártó rendszerint a csomagolás töltője. Ha a szállítási csomagolás nem azonosítható egyedileg, akkor általában a csomagolás tényleges előállítója a gyártó (további részletekért lásd az előállító meghatározásáról szóló 3. pontot).
3. Melyik tagállamban és kinek forgalmazzák a csomagolást? Ha a szállítási csomagolást első alkalommal a csomagolás előállítójának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban forgalmazzák, az előállító csak akkor lesz a gyártó, ha a címzett a csomagolt termék végfelhasználója. Ellenkező esetben a címzett a gyártó lesz.

*Példaként: „A” vállalat nagy kartondobozokat gyárt név vagy védjegy nélkül valamely tagállamban. „A” vállalat az üres kartondobozokat ugyanabban a tagállamban értékesíti „B” vállalatnak. Ebben az ügyletben „A” vállalat a gyártó. Ha azonban a kartondoboz „B” vállalat nevével vagy védjegyével rendelkezik, „B” vállalat lesz az adott tagállamban a gyártó. Ha azonban „B” egy másik tagállamban értékesíti a töltött kartondobozokat „C” vállalatnak, a gyártó „C” vállalat lesz a másik tagállamban. Végül, ha a kartondobozokat harmadik országba exportálják, egyik tagállamban sem lesz gyártó, mivel a kartondobozok várhatóan nem az EU-ban válnak hulladékká.*

Ami a **fogyasztói csomagolások gyártóit** illeti, a gyártó az a gazdasági szereplő, aki megtölti a csomagolást, és első alkalommal forgalmazza azt a tagállam területén. Példaként: „D” vállalat egy tárolóedénybe tölti a gyümölcsöket, és a csomagolt gyümölcsöket ugyanabban a tagállamban egy szupermarketnek értékesíti. Ebben az esetben „D” vállalat tekintendő gyártónak az adott tagállamban, mivel első alkalommal bocsátja rendelkezésre a csomagolást, és a csomagolás várhatóan ott válik hulladékká. Ha azonban „D” vállalat a csomagolt gyümölcsöket egy másik tagállam szupermarketjének értékesíti, e tagállam szupermarketje lesz a gyártó, mivel az hozza forgalomba a csomagolt gyümölcsöket első alkalommal abban a tagállamban, ahol a csomagolás hulladékká válik.

A 3. cikk (1) bekezdése 15. pontjának d) alpontjában ismertetett helyzetben a gyártó azon előállítóként, importőrként vagy forgalmazóként azonosítható, amely a csomagolt termékeket első alkalommal bocsátja közvetlenül a végfelhasználók rendelkezésére egy másik tagállam területén. A 3. cikk (1) bekezdésének 23. pontja szerint „végfelhasználó” az az Unióban lakóhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy, aki vagy amely számára egy terméket fogyasztóként vagy szakmai végfelhasználóként forgalmaztak, és aki vagy amely az említett

terméket a neki szállított formában nem forgalmazza tovább. További szemléltetésként: a fenti példa felhasználásával az, hogy „D” vállalat rendelkezik-e olyan webáruházzal, ahol csomagolt gyümölcsöt értékesít egy másik tagállamban található végfelhasználónak, „D” vállalat lesz a gyártó, és teljesítenie kell a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a másik tagállamban.

A döntő tényező tehát az, hogy a hivatásos végfelhasználó felhasználja-e a terméket a gyártása során, és ezáltal nem teszi a terméket a szállított formában tovább hozzáférhetővé. Azok a logisztikai vállalatok, amelyek harmadik országokból importált csomagolt árukat fogadnak, és kezelési tevékenységeket végeznek, például a csomagolt termék elküldése előtt kicsomagolják vagy kisebb mennyiségekre csomagolják át azokat, nem tekintendők végfelhasználónak. Ehelyett ők a szállítási csomagolás gyártói, ha a terméket újracsomagolják, még akkor is, ha nem rendelkeznek a csomagolt termékek tulajdonjogával.

**„beszállító”:** bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy csomagolást vagy csomagolóanyagot szállít egy előállító részére;

Akkor nézzük is, hogy kire is vonatkozik a megfelelősségi nyilatkozat kiadása.

A PPWR rendelet 16 cikk rendelkezik erről, amiben ez áll:

A **beszállítóknak az előállító rendelkezésére kell bocsátania** – az előállító által könnyen érthető egy vagy több nyelven – minden olyan információt és dokumentációt, amely az előállító számára annak igazolásához szükséges, hogy a csomagolás és a csomagolóanyagok megfelelnek ennek a rendeletnek, ideértve a VII. mellékletben említett és az 5-11 cikkben vagy az 51. cikk alapján előírt műszaki dokumentációt is.

Az említett információkat és dokumentációt vagy papír alapon, vagy elektronikus formában kell rendelkezésre bocsátani.

Összegezve elmondható, hogy mindenki aki csomagolószeret forgalmaz, vagy csomagolást végez, átcsomagol, kicsomagol az kötelezett lesz a nyilatkozattételre. Ezért fontos, hogy ismerjük a fogalmakat.

Mészáros Róbert,  
termékdíj, EPR szaktanácsadó